13/05/2025

Молитвени почетак Светог Архијерејског Сабора



Свети Архијерејски Сабор Српске Православне Цркве је отпочео 13. маја 2025. године светом архијерејском Литургијом у Спомен храму Светог Саве на Врачару којом је началствовао Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије уз саслужење и молитвено учешће саборских отаца.

Сабраним архијерејима и верном народу беседом после читања светог Јеванђеља обратио се Високопреосвећени Митрополит браничевски г. Игнатије:

– Драги оци, драга браћо и сестре, са благословом Његове Светости Патријарха г. Порфирија, имам велику част и задовољство да упутим вашој љубави неколико речи о данашњем Јеванђељу, односно о догађају који описује данашње Јеванђеље. Поред чуда које је Господ учинио са риболовом, ми обично заборављамо и једну другу страну овога догађаја, а то је да је Господ позвао Петра, Јакова и Јована да пођу за Њим. И они, каже, оставише све тога часа и пођоше за Њим. Шта ово значи, драга браћо и сестре? Какав је ово чин и како су то свети Петар, Јаков и Јован пошли за Господом, оставивши све? Ово је важно и за нас, јер и нас Господ позива да идемо за

Њим. Овде су нам показани апостоли, који ће се касније показати као корифеји хришћанске вере, да су оставили лађе и мреже, дакле, оставили су оно од чега су живели, чиме су зарађивали хлеб. Оставили су и своје породице, оца, још је и Петар био ожењен, па је оставио породицу своју, и кренули су за Господом. То ми данас тешко можемо да разумемо, који је то мотив који је учинио да су ови апостоли оставили све и пошли за Господом. Јер ми и данас, кад логички то посматрамо, не можемо да схватимо ко може данас да остави фабрику или посао којим се бави и од кога живи и ко може да остави све, чак и своју вољу да изгуби, односно да је потре пред вољом Божјом. Све то ми, када логички расуђујемо, тешко можемо да прихватимо. Примера ради – пост. Кад логички посматрамо, па кажемо, а што је сада то лоше, је ли то нешто лоше? Не, свака храна је добра. Али није у храни суштина, него у испуњењу воље Божје, а потирући, односно одричући се своје воље. Па шта је то тада натерало апостоле да оставе све и пођу за Господом? То је, драга браћо и сестре, љубав. Љубав је била мотив и покретачка снага која је учинила да су апостоли пошли за Господом и за Господа су и живот свој дали. Јер, сетимо се, када волите једног човека, тада сте у стању све да учините за њега. Будући да су Јевреји, јеврејске старешине, говорили о Христу најгоре, да је варалица, они су се ипак одлучили да пођу за Њим зато што га воле. То је као кад ми волимо једног човека као личност; може други да дође да каже: он је овакав и онакав, али ми то не слушамо, ми га волимо и он је за нас најбољи. То је, дакле, драга браћо и сестре, био мотив да пођу апостоли за Господом, остављајући све. А то је и нама наук, јер управо кроз љубав према Господу, ми се сједињујемо са Њим и волећи Господа, не можемо да постојимо више без Њега. То је кад волите некога, у стању сте и живот свој да дате за њега, јер не можете да замислите своје постојање без њега. Љубав тако, дакле, гради заједницу, заједницу многих са Господом, са Духом Светим.

Љубав гради литургијску заједницу и у тој литургијској заједници смо сједињени са Господом, који је Син Божји и који је у љубави са Богом Оцем. Господ нас, дакле, у тој заједници приводи Оцу, те тако и ми за Бога Оца постајемо драгоцени, постајемо непоновљиве личности, само због тога што Господ Бог Отац воли Сина свога и Син воли Оца и воли нас. То је као када волите некога, па вам неко да једну безначајну ствар. Та ствар је за вас велика, драгоцена и душа вас боли кад је изгубите. Али она није сама по себи то. Она је то због тога што је ушла у једну љубавну заједницу. И управо то је све што приносимо овде – у ову љубавну заједницу литургијску, преко Господа нашег који је служитељ Богу Оцу. Све то постоје драгоцено, постаје исто као и Син Божји, дакле, обожује се. И то је оно велико чудо које се збива

са свима нама који смо чланови литургијске заједнице, али, рекох, то можемо разумети једино ако имамо љубави према Господу. И како каже апостол Павле, све ће проћи, знање ће проћи, вера ће проћи, али љубав остаје, зато што је љубав основ и начин постојања нашег, јер тако и Бог постоји, јер Бог је љубав. Нека нас Господ удостоји Царства свога небескога сада и увек и у векове векова. Христос васкрсе!

***

Радни део највишег јерархијског, црквено-законодавног и црквено-судског тела Српске Православне Цркве, под председништвом Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија и уз учешће високопреосвећене и преосвећене господе епархијских архијереја, започеће сутрадан, 14. маја 2025. године, у крипти Спомен храма Светог Саве на Врачару.

По процедури одређеној Пословником о раду, заседање почиње усвајањем дневног реда који чине приспели предмети достављени од стране Светог Архијерејског Синода, а наставља се разматрањем извештаја о архипастирском раду свих епархијских архијереја, централних црквених тела, органа и завода. На крају заседања Сабор ће о свом раду издати саопштење за јавност.
















































НЕКТАРИЈЕ








ΘΥ
ΙC
ΧC





























































spc.rs